अन्यच्च । सहसा विदधीत न क्रियामविवेकः परमापदां पदं ।
वृणते हि विमृश्यकारिणं गुणलुब्धाः स्वयमेव संपदः ॥ १७ ॥

तद्देव यदीदानीमस्मद्वचनं क्रियते तदा संधाय गम्यतां ।

यतः । यद्यप्युपायाश्चत्वारो निर्दिष्टाः साध्यसाधने ।
संख्यामात्रं फलं तेषां सिद्धिः साम्नि व्यवस्थिता ॥ १८ ॥

राजाह । कथमेवं सत्वरं संभवति । मन्त्री ब्रूते । देव सत्वरं भविष्यति ।

यतः । अज्ञः सुखमाराध्यः सुखतरमाराध्यते विशेषज्ञः ।
ज्ञानलवदुर्विदग्धं ब्रह्मापि नरं न रञ्जयति ॥ १९ ॥

विशेषज्ञोऽसौ राजा सर्वज्ञो मन्त्री च । राजोवाच । ज्ञातमेतन्मया पूर्वं मेघवर्णवचनात् तत्कृतकार्यसंदर्शनाच्च ।

यतः । कार्यानुमेयाः सर्वत्र परोक्षे गुणवृत्तयः ।
तस्मात् परोक्षवृत्तीनां कार्यैः कर्म विभावयेत् ॥ १०० ॥

राजाह । अलमुत्तरोत्तरेण । यथाभिप्रेतमनुष्ठीयतां । एतन्मन्त्रयित्वा गृध्रो महामन्त्री दुर्गाभ्यन्तरं लगितः । अथ प्रणिधिवकेनागत्य हिरण्यगर्भस्य राज्ञो निवेदितं । देव संधिं कर्तुं महामन्त्री गृध्र आगच्छन्नास्ते । राजहंसो ब्रूते । मन्त्रिन् पुनस्तत् । न मन्त्रिणा केनचिदत्रागन्तव्यं । सर्वज्ञो विहस्याह । देव न शङ्कास्पदमेतत् । यतो महाशयोऽसौ दूरदर्शी । अथवा स्थितिरियं मन्दमतीनां । कदाचित् शङ्कैव न क्रियते । कदाचित् सर्वत्र शङ्का ।

तथा हि । सरसि बकशस्ताराच्छायिक्षणात् परिवञ्चितः ।
कुमुदविटपान्वेषी हंसो निशास्वविचक्षणः ।
न दशति पुनस्ताराशङ्की दिवापि सितोत्पलं ।
कुहकचकितो लोकः सत्येऽप्यपायमधीक्षते ॥ १०१ ॥